

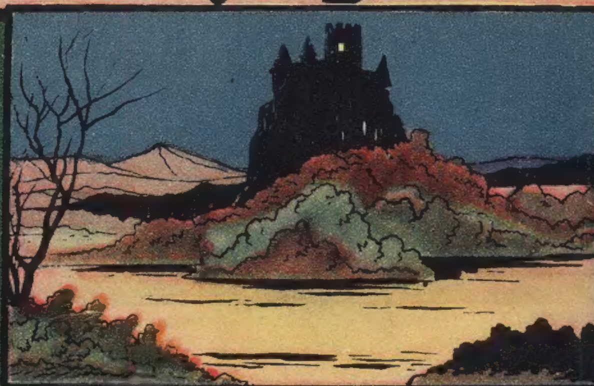
KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 19-3-53 11
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

Karel ende Elegast

Een Tekenverhaal in vijf blz. door Jacques Laudy

Karel ende Elegast

KAREL DE GROTE SLIEP DE SLAAP DER RECHTVAARDIGEN TOEN ER EEN ENGEL VERSCHEEN...

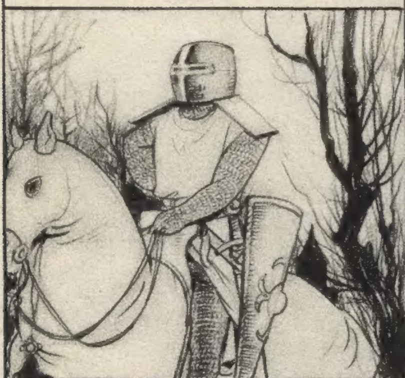

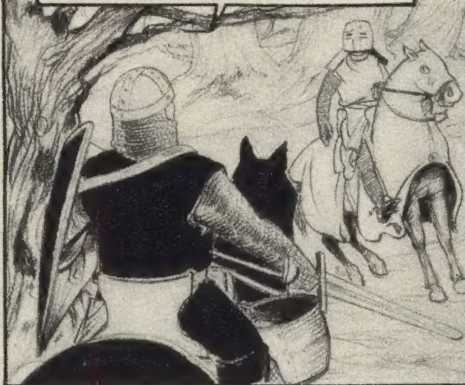

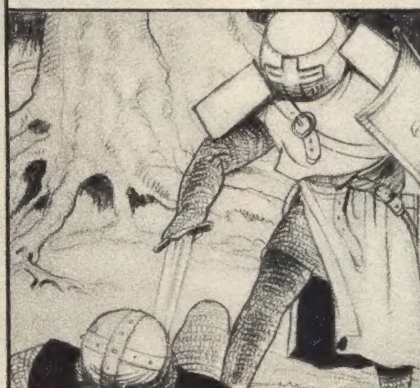

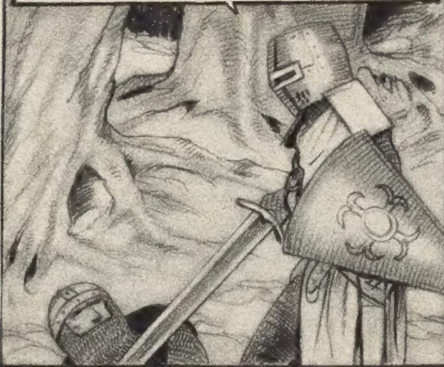

Karel ende Elegast

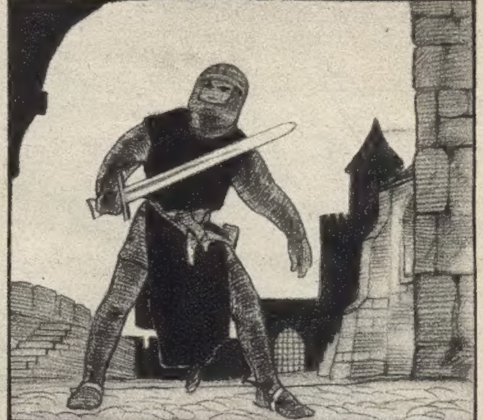

DE ZWARTE RIDDER AANVAARDDE DIT AANBOD EN STELDE ZICH VOOR ALS ELEGAST, EEN RIDDER DIE EENS AAN HET HOF VAN KONING KAREL LEEFDE, DOCH DOOR EGGERIK VALSELIJK VAN VERRAAD BESCHULDIGD, VAN HET HOF WERD VERBANNEN. SEDERTDIEN LEEFDE ELEGAST VAN HETGEEN HIJ RIJKEN EN EDELEN ONTROVEN KON, EN STEEDS DEELDE HIJ Z'N BUIT MET DE ARMEN...

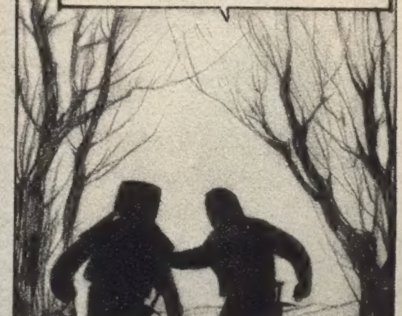

Karel ende Elegast

IN HET WOUD GEKOMEN, VERTELDE ELEGAST AAN ZIJN ONBEKENDE GEZEL WAT HIJ IN HET SLOT VAN EGGERIK VERNAM...

Dat. kan ik niet geloven. Eggerik is de beste vriend van koning Karel !

En het is nochtans zo. Toen hij me eertijds bij de koning beschuldigde, bereidde hij de aanslag reeds voor !

De koning moet verwittigd worden en dat kan ik niet doen, vermits ik een vogelvrij verklaarde ridder ben !

Ik leef aan het hof van de koning, die natuurlijk niet weet dat ik een roofridder ben...

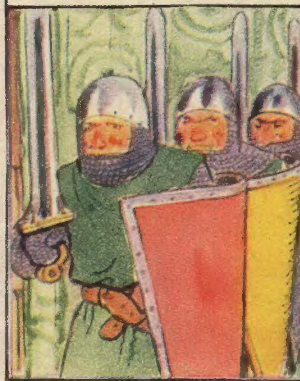
Wacht me morgen op aan de driesprong. Indien de aanslag kan verijdeld worden, zal ik de koning vragen je in ere te herstellen...

Zo nam de koning afscheid van Elegast, en reed terug naar zijn kasteel. De wachters aan de poort sliepen nog steeds...

's Morgens gaf hij aan zijn soldaten het bevel zich achter de gordijnen te verbergen...

Op het ogenblik dat Eggerik, omringd door zijn vrienden, de zaal binnenkwam en de koning groette...

...trok deze laatste z'n zwaard en hield de valse ridder op afstand...

Ondertussen vochten de soldaten met de getrouwen van Eggerik. Deze laatsten moesten het onderspit delven...

Bewaak hem stevig tot ik weerkeer !

De koning trok opnieuw zijn wapenrusting van de vorige nacht aan en reed naar de driesprong...

... waar Elegast hem opwachtte...

Ridder Elegast, de koning wenst je te zien.

Elegast volgde de koning naar het slot. In de ridderzaal gekomen, nam koning Karel zijn helm af...

Herken je je gezel, Elegast?

Koning Karel !

Ja, ik was je medeplichtige, Elegast !

Karel ende Elegast

Elegast presenteerde het zwaard...

... Eggerik sloeg het hem uit de hand...

De valse ridder raapte 't zwaard met de giftige punt op...

Elegast nam dan een bankje en weerde hiermee de slagen af...

... Om het dan tussen de benen van Eggerik te werpen...

Eggerik viel op z'n eigen giftig zwaard..

De ridders juichten Elegast toe...

Carolus Magnus hief de hand op en zei...

EINDE

Een dappere kerel

De familie Bamford bracht een rustige avond door in haar huisje te Nottingham, in Engeland. Vader, moeder, hun oudste zoon die reeds vijftien jaar is, en twee jongere broers bevonden zich op het gelijkvloers. Brian (zes jaar) en Ray (vier jaar) sliepen reeds in hun kamertje op de eerste verdieping.

Plots laaien er langs verschillende zijden vlammen op. Het huis staat in brand ! De vlammen zijn zó hevig, dat vader en John nauwelijks de tijd krijgen naar de tuin te vluchten ! Moeder en de vier kinderen worden door de vlammen gevangen gehouden. Wat gedaan ? John aarzelt geen ogenblik. Hij snelt zijn moeder en twee broers, die op het gelijkvloers achterbleven, te hulp. Spijts de dikke, stikkende rookwalmen slaagt de dappere kerel er in zijn moeder en twee broers veilig in de tuin te brengen. Vader heeft intussen getracht de twee slapende kinderen op de eerste verdieping te redden, maar te vergeefs ! De houten trap staat in lichtelaaie en kan ieder ogenblik instorten. Dan grijpt John in. Langs de buizen van de dakgoot klimt hij naar boven, dringt door het venster de kamer in die vol rook staat en met moeite vindt hij zijn broertje Ray. Hij werpt het door het venster in de armen van zijn vader. Maar Brian is gek van angst, en wil zich niet eens laten helpen. Hij vecht tegen John die hem wil meekrijgen. De oudste broer moet werkelijk al zijn krachten gebruiken om de razende Brian meester te worden en hem langs de buizen mee naar beneden te brengen. Dat deze dramatische redding niet zonder gevolgen kon gebeuren, spreekt van zelf. John is over heel het lichaam met brandwonden bedekt. Men moet hem dadelijk naar een kliniek overbrengen. Toen de Engelse eerste minister van deze heldendaad hoorde, stelde hij dadelijk aan de koningin voor het « George Cross », een van de hoogste Britse burgerlijke onderscheidingen aan de jonge John Bamford te verlenen. Een held van vijftien jaar !

Er zijn niet alle dagen zulke jonge helden op de dagorde van de mensheid te vermelden.

We kunnen niet allen onze ouders en familieleden uit een brandend huis redden. Dergelijke gevallen zijn zeer zeldzaam, maar moest een dergelijke situatie zich ooit voordoen, dan zouden wij handelen zoals de jonge Bamford !

Kuifje

brievenbus

Luc Deplancke, Aalst. — Ik heb je vraag niet goed begrepen Luc. Zijn het dubbels van de verschenen artikelen over autos die je verlangt ? Met mijn beste groeten.

Filip Sabbe, Nieuwstraat, 10, Kortrijk, verlangt te corresponderen met een Hollandse Kuifjeslezer die ook postzegels verzamelt (ongeveer elf jaar oud). Men schrijve hem rechtstreeks.

Alfons Dekens, Kortrijk. — Om lid te worden van de Kuifjes Club moet je ons naam, voornamen, volledig adres, geboortedatum, pasfoto en 10 frs inschrijvingsgeld laten geworden. (Abonnés worden gratis ingeschreven.) Je krijgt dan per omgaande de mooie clublidkaart, en de rooster voor het ontcijferen van geheime boodschappen. Wanneer mogen we je in onze club verwelkomen ?

't Mezennestje, Rijmenam. — Ik houd er aan de kinderen van het Mezennestje eens speciaal te groeten. Ik heb gehoord dat ze zo'n grote Kuifjesvrienden zijn, en dat Jozef en Franz Ariën de kleinsten al de verhalen van Kuifje vertellen. Dat is lief ! En de Mezenmoeder mag ik evenmin vergeten !

Jemma Keutgens, Turnhout. — Heb je naar de persdiensten van de ambassades geschreven ? Al die adressen vind je in het telefoonboek van Brabant.

Martine Jacob, Brugge. — Hartelijk dank voor je mopjes. Ik zal er enkele van opnemen in onze « Postiljon ». Heb je de postzegels ontvangen ? Met mijn beste groeten.

Jan Stockmans, Molenstr., 130 (Oost-Vlaanderen) zou willen corresponderen met een Hollands lezer uit Den Haag, Vlissingen of Tilburg (ongeveer 12 jaar oud). Jan verzamelt en ruilt sigarenbandjes. Men schrijve hem rechtstreeks.

R. Vandenbroeck, Borgerhout. — Het is vriendelijk je boeken aan kameraden te laten lezen die geen boeken bezitten. Al onze Kuifje's lezers zouden dat moeten doen ! Hartelijk.

Antoine Franck, Meer-bij-Hoogstraten. — Je moet eens trachten in een of andere bibliotheek de oude jaargangen van Kuifje te vinden en die te doorbladeren. Je zult er veel genoegen aan beleven.

KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
11

KUIFJE (weekblad). Lombardstraat, 24, Brussel. — P. C. R. 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : R. Leblanc. — Gedrukt door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel.
KUIFJE - HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. : 3653. - Giro : 199.334. Abonnement : fl. 4 per kwartaal.

DE UURWERKEN Tissot VERTELLEN JULLIE DE GESCHIEDENIS

ZIGOTO is VERDWENEN !

Kijk, dat is Zigoto ! Ik ben er zeker van dat het Zigoto is !

GROOT CIRCUS De temmer SABUL en zijn GELEERDE HOND Op het zelfde programma

Verduiveld ! Hij liet zich ontvoeren om op lafhartige wijze uitgebaat te worden !

De volgende avond...

GROOT CIRCUS

Onze vrienden zien haast niets van heel het spectakel, ze wachten met ongeduld...

Nu is het zijn beurt !

En ziehier, voor de eerste maal in Europa, de beroemde temmer Sabul en zijn hond !

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Luister, wij naderen zo stil mogelijk de burcht en leggen de ladders over de gracht tot vóór de valbrug. Dan trachten wij de ketens te verbreken. Als dit gebeurd is beuken wij de poort in . . .

De Kerels nemen de stormtuigen op en verlaten het bos. Naast iedere drager loopt een man die een korenwan beschermend boven de hoofden houdt...

Alles gaat goed, tot de Kerels voor de gracht gekomen zijn. Dan weerklinkt, plotseling een tergend gelach van achter de kantelen op en een regen van pijlen snort op de ladderdragers af . . .

Beschut door de korenwannen legt men de ladders over de slotgracht en bereikt men de valbrug.

Twee ladders worden tegen de muur geplaatst en onder een hagel van pijlen en stenen trachten de Kerels, bij middel van hamers en stangen, de kettingen te breken...

Zuchtend en steunend wringen de Kerels aan de ketens, die kriepen en knarsen onder het geweld van hamers en breekijzers.

Op de ladder, die over de valbrug ligt brult Burchard zijn bevelen . . .

Plots stort een der keurmannen gewond neer...

Een pijl... in mijn... borst...!

God!... Kom, ik zal je ondersteunen, Elstrunc! Ik zal je buiten het bereik der pijlen brengen.

Burchard brengt de gewonde tot bij de bosrand . . .

Het... het is... gedaan met... met mij... Hemel, Burchard... Ga terug!... Of we zijn... verloren!... Kijk!

Donders!!

(Wordt voortgezet.)

Teksten en tekeningen POM EN TEDDY van Frans Craenhals

De directeur van het Cirkus Tokburger heeft besloten trekpaarden en ezels te vervangen door tractoren. Er is reeds een koper...

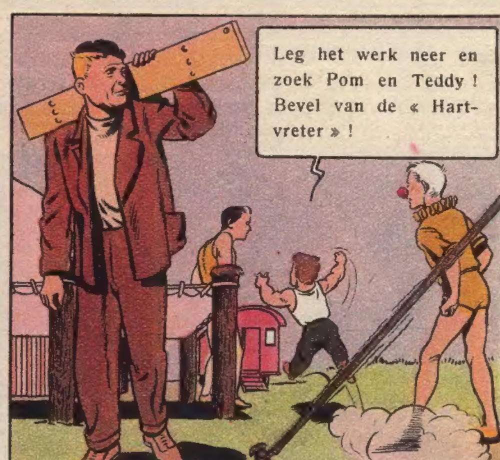

(Wordt voortgezet.)

Tijl, Lamme, Nele en meester Lucas zijn op weg naar Amerika. De bootsman van het schip weigert nog langer het gezag van de kapitein te erkennen.

(Wordt voortgezet.)

IN DE BURCHT VAN DE HYENA'S

1. — Oude hyena's die de nabijheid van de mens rieken, kruipen zo ver mogelijk weg en kunnen makkelijk tien dagen vasten. Komen ze dan uit de grot, weten ze heel dikwijls nog te ontsnappen. De hyena die daaroe geen kans ziet, verkiest de hongerdood. Hier zie je de gevlekte hyena. De gestreepte hyena is kleiner en leeft in hoger gelegen gebieden.

Hyena's levend vangen is een sport die vooral in Abessinië beoefend wordt, daar men hier de hyena's vangt bestemd voor de dierentuinen van Europa en elders. De Ethiopiërs geloven dat de hyena's spotlachen met hun achtervolgers en dat boze mensen, na hun dood, gedoemd zijn om als hyena's door de woestijn te zwerven...

2. — Dit is een hyenaval. Een stuk bedorven vlees met een haak in een kist opgehangen. De haak is met een val verbonden en wanneer het dier toebijt is het gevangen. De jager hoeft nu alleen geduldig te wachten...

IN werkelijkheid « spotlacht » de hyena niet, doch de kreet die ze 's nachts uitstoot, klinkt luguber, wanhopig en jaagt de mensen de rillingen over het lijf. Men kan de kreet echter met een « spotlach » vergelijken en ieder jager weet hoe duivels sluw en doortrapt ze is, en hoe ze weet te ontsnappen aan de duizenden valstrikken die haar gespannen worden.

Daar het vlees van de hyena niet gegeten wordt en men haar pels niet gebruiken kan, maken de inboorlingen op haar geen jacht. Men tracht de hyena's echter 's nachts levend te vangen voor de dierentuinen. Het spreekt vanzelf dat vooral de jonge beesten hiervoor in aanmerking komen.

Hyena's zijn niet alleen bang voor de mens, ze hebben er een afkeer voor, en pas 's nachts komen ze in de buurt van de huizen om rottend vlees te zoeken. Je weet wel, dat de hyen'as leven van afval en lijken. Overdag en wanneer ze niet jagen, verschuilen ze zich tussen de rotsen. Ze hebben een speciale voorliefde voor rotsen die doorploegd zijn van diepe ravijnen en ongenaakbare grotten. Het is daarom dat de inboorlingen zeggen dat de hyena's in een burcht wonen.

Vermits de hyena's pas 's nachts hun burcht verlaten, en zich alleen om dode dieren bekommeren, zou men veronderstellen dat ze niet kunnen jagen, maar dat is een vergissing ! De hyena's hebben uitstekende jagersinstincten en vallen levende dieren aan, wanneer ze er van overtuigd zijn hen te kunnen overmeesteren.

Over het algemeen zijn de hyena's op hun nachtelijke rooftocht, voorafgegaan van jakhalzen. De Abessiniers zeggen, dat de jakhals met zijn fijne neus voor gids speelt en zich meteen beschermd en vei-

ALFRED EDMUND BREHM werd geboren in 1829 te Renthendorf in Thüringen en overleed aldaar in 1884. Hij was nog heel jong toen het bij hem vaststond dat hij natuurkundige zou worden. Hij studeerde aan de universiteiten van Jena en Wenen, maakte grote reizen om het leven van de dieren van nabij te volgen, was directeur van de Hamburgse Zoo en het Aquarium van Berlijn. Van al zijn boeken is **Tierleben** het best gekende, het bestaat uit tien delen en is nog steeds het volledigste werk over het leven van de dieren dat men vinden kan. **Tierleben** werd in alle wereldtalen vertaald en herhaalde malen bewerkt.

Thans werd een **Jeugd Brehm** (1) uitgegeven, samengesteld uit brokstukken uit het grote werk van Alfred Brehm. De boeken van deze natuurkundige ontketenden een ware revolutie toen ze van de pers kwamen (dat is bijna honderd jaar geleden). De collega's van Brehm vergenoegden er zich inderdaad mee de dieren aan hun schrijftafel te ontleden, terwijl hij naar hen toe ging en hen met al hun karaktertrekken en bijzonderheden in hun natuurlijke omgeving beschreef. Wanneer men **Jeugd Brehm** in handen krijgt, stelt men zich omwillekeurig de vraag of het wel de moeite loont een nieuwe bewerking van Brehm uit te geven, vermits de wetenschap de laatste vijftig jaar met reuzenstappen vooruitging, zoveel meer bijzonderheden over het leven van de dieren gekend zijn en problemen, door Brehm al dan niet aangesneden, hun oplossing vonden.

In Jeugd Brehm treft men dan ook hier en daar leemten aan, die echter door Dr. A.F.J. Portielje aangevuld werden door uitgebreide en interessante voetnota's. Wat bij het lezen van Brehm's werk over het leven van de dieren steeds weer opvalt is zijn grote liefde voor de natuur. Voor hem is ieder dier een wonder. Hij benadert het met eerbied en tracht het te begrijpen. Alfred Brehm vertelde bovendien al zijn belevenissen en ervaringen met de dieren op een

lig weet. De jakhals is een bang dier en voelt zich pas gerust wanneer de hyena's met hun stevig en gevaarlijk gebit de veilige achterhoede vormen.

Ze knappen dus het werk gemeenschappelijk op en ieder draagt het zijne bij voor het welslagen: de hyena's de kracht, de jakhalzen de flair.

Omdat de hyena's zo sluw zijn en valstrikken van de jagers met verbazende handigheid omzeilen, geloven vele volkeren van Afrika dat de hyena's in werkelijkheid mensen zijn welke deze gedaante hebben aangenomen. Misdadigers zouden gedoemd zijn om na hun dood als hyena's rond te zwerven en terwijl de politieagent slaapt vlucht de ziel uit z'n lichaam en... kruipt in een hyena!

3. — De jagers omsingelen de « burcht ». Slechts één opening wordt gelaten en daar wordt de val opgesteld. De ouden laten zich zelden vangen, doch jonge, onervaren hyena's lopen er wel in. De jagers zoeken ook vooral jonge dieren, daar oudere in gevangenschap niet lang blijven leven.

4. — Deze kleine hyena is slechts één maand oud en daarom heeft ze een zwarte pels. Pas in hun negende maand verwisselen de hyena's hun zwarte voor een gestreepte of gevlekte pels. Jonge hyena's worden met de melkfles grootgebracht, en het is lang niet zo makkelijk die diertjes in leven te houden.

5. — Deze gestreepte hyena (een jaar oud) is reeds geen wild dier meer. Ze likt de handen van haar meester als een hondje en wacht op de melkfles, want vlees eet ze niet meer.

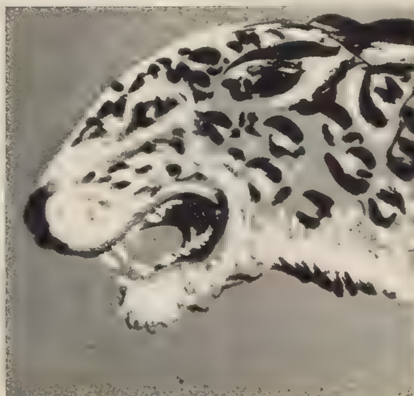

boeiende, gemoedelijke wijze in een taal die iedereen begrijpen kan. Daarom is het nog steeds een genot Brehm te volgen op zijn zwerftocht door het rijk van de dieren, onze beste vrienden. **Jeugd Brehm** werd zeer smaakvol uitgegeven en is geïllustreerd met tekeningen en mooie foto's. Het is misschien jammer dat deze laatste bijna allemaal genomen werden in de dierentuin en men dit ook merkt daar hekken, muren, kooien, enz., enz. niet afgeknipt werden.

Naar onze mening is de foto van de jonge oerangoetans de mooiste, omdat ze alleen de uitdrukkingsvolle kop van de apen weergeeft.

Wie van dieren houdt, moet **Jeugd Brehm** lezen, wie meent er niet van te houden, leze Jeugd Brehm tweemaal! We zijn er van overtuigd dat niemand ongevoelig kan blijven voor de wijze waarop Brehm het leven van de dieren beschreef. H.

(1) Jeugd Brehm-Zwerftocht door het Rijk der Dieren, samengesteld naar Brehm's, Het Leven van de Dieren, door K.L. Koch. Voorwoord en aanvulling door Dr A.F. J. Portielje. Uitgegeven door Scheltens en Giltay te Amsterdam.

(Wordt voortgezet.)

De Trouwe Paddy

Jackie vertrouwde zijn hond toe aan Mark Trail. Samen bereiden ze hem voor op een wedstrijd voor jachthonden. Paddy werd echter door een razende vos gebeten...

(Wordt voortgezet.

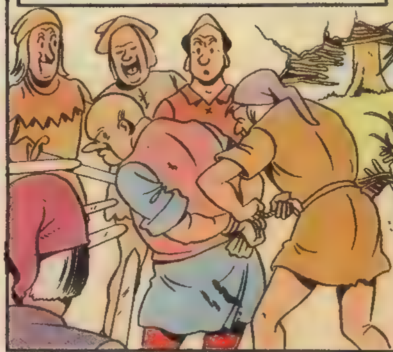
Volgende week : DE MEERDERHEID BESLIST !...

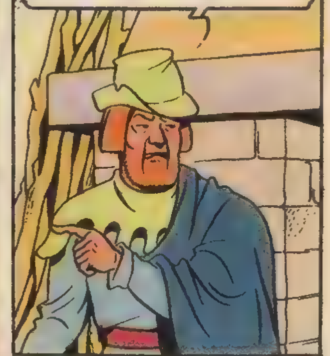
DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

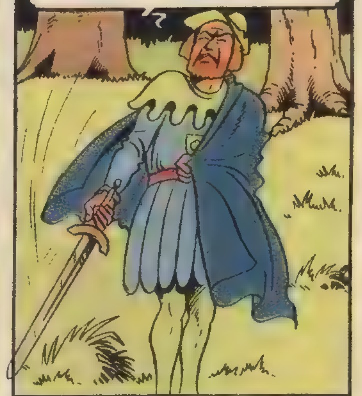
Lambik werd door de heer van Kleef en zijn handlangers in een valstrik gelokt. Onze vriend biedt hardnekkig weerstand.

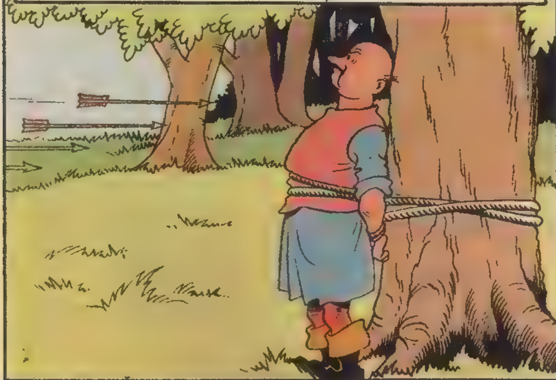

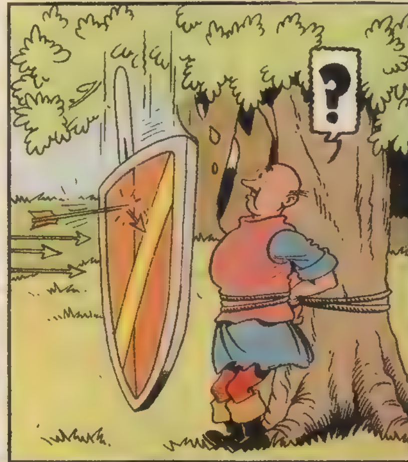

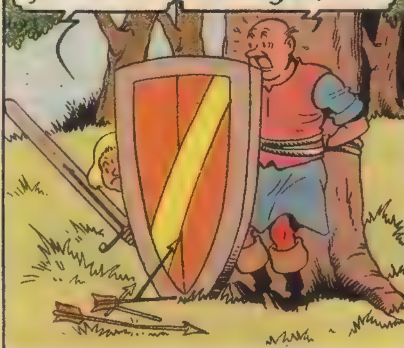

(Wordt voortgezet.)

TEXAS SLIM

TEXAS SLIM LOOPT IN DE VAL!

TEXAS SLIM en zijn gezellen, die niets afwisten van hetgeen er zich op de Old Fellows Ranch afspeelde, kwamen ter hoogte van het Bighorn's Hotel en merkten alras dat ze opgewacht werden...

Op het terras stond Ralph Costello met de twee brutale rekels, die officieel bij hem in dienst waren als portier en personeelschef. Verder waren er nog een tiental personen, de zogenaamde klanten die in werkelijkheid handlangers waren, beroepsdieven, spelers en smokkelaars. De echte, de eerlijke klanten, die er af en toe wel eens kwamen, omdat men van de voorgevel van het hotel niet aflezen kon wat er binnen omging, blonken nu uit door hun afwezigheid.

Met één oogopslag overschouwde Texas Slim de situatie. Nogmaals bleek het dat de bandieten op een mysterieuze, maar zeer doelmatige wijze ingelicht werden over alles wat er op de Old Fellows Ranch gebeurde. Het was om razend te worden! Wie lichtte de bandieten in? Een ogenblik dacht Texas dat er tussen zijn eigen jongens een verrader was. Maar neen, dat was niet mogelijk en in onderhavig geval hield deze veronderstelling ook geen steek. Immers, niemand was tijdens de rit naar het hotel van zijn zijde geweken en niemand had onderweg met een vreemdeling kunnen spreken.

DE LIST VAN COSTELLO

DAAR stonden die bandieten, glimlachend en schijnbaar zorgeloos, maar op het geringste teken van Ralph Costello zouden ze de pistolen uit hun zak trekken en naar de machinegeweren springen, die ergens goed verborgen opgesteld waren. In een oogwenk zouden zij dat terras omtoveren in een versterkte vesting van waaruit ze hun tegenstrevers heel makkelijk zouden kunnen in bedwang houden.

— Geen wapens gebruiken, zelfs niet om me te verdedigen wanneer jullie menen dat ik in gevaar verkeer. Formeel bevel, fluisterde Texas Slim tot zijn cowboys. Texas Slim koos daarmee de partij die hem op dit ogenblik het geschikst voorkwam, bovendien wilde hij geen bloed vergieten.

Hij liet zijn gezellen achter bij een groepje pijnbomen en stootte Buddy enkele meters vooruit, tot vlak bij de trap die naar het terras leidde.

Ralph Costello, een echt varken, met kleine, gitzwarte ogen, daalde de trap af om Texas Slim te begroeten. De twee brutale reuzen volgden hem op de voet.

— Waaraan heb ik de eer van je bezoek te danken, m'n beste Texas Slim, zei Costello met een lichte buiging.

— Je hoeft voor mij absoluut geen komedie te spelen, Costello. Je weet best wat ik hier kom doen. Je gaat me onmiddellijk de politieinspecteurs Wickham en Huddleston van de Criminele Brigade van San Antonio uitleveren. Je hebt ze in je kelders opgesloten en met de dood bedreigd. Het zou beter zijn voor jou indien ze nog leefden...

— Ik heb politieinspecteurs opgesloten? In m'n kelders? Wat betekent die geschiedenis? schreeuwde Costello verontwaardigd en lei daarbij z'n twee dikke, beringde handen op de borst. Wie vertelde je die praatjes? Je gekscheert, niet?

— Ik spreek in alle ernst. Laat je gevangenen onmiddellijk vrij.

— Die beschuldiging zou me vreselijk boos kunnen maken, maar ik doe het niet omdat ik te veel achting voor je heb...

Costello scheen een ogenblik diep na te denken, dan vervolgde hij:

— Luister, er is een middel om je te bewijzen dat je je vergist: Zoek heel m'n hotel af. Ik zet alle deuren open en je kunt zowel op zolder als in de kelder zoeken...

Texas Slim bekeek eerst Costello, dan zijn twee lijfwachten en dacht:

— Het zijn precies dezelfde kerels, die ik enkele maanden geleden een meesterlijke afstraffing toediende, toen ze me aan de deur wilden zetten... Nu zouden ze me toelaten heel het hotel te doorzoeken? De twee lijfwachten bekijken me net als buldoggen...

— Ik neem je uitnodiging aan, antwoordde Texas Slim eindelijk.

— Fijn! Ik heb je nochtans een kleine voorwaarde te stellen, Texas Slim, ik hoop oprecht dat je er geen graten zult in vinden, je gaat alleen binnen, terwijl je gezelschap wacht op de plaats waar je het gelaten hebt.

— Accoord, zei Texas zonder aarzelen.

Volgende week : EEN PRA

Koen, Texas Slim en de cowboys van de Old Fellows Ranch hebben de strijd aangebonden tegen de saboteurs van de petroleumexploitaties. Terwijl Texas Slim de politieinspecteurs in het Bighorn's Hotel gaat bevrijden, overvallen de bandieten de hoeve. Tante Jeanne verdwijnt geheimzinnig en de verwarring is groot...

INDIEN IK OVER EEN HALF UUR...

Hij trok zijn paard een beetje achteruit en sprong er dan af.

— Patrigde Andy, riep hij.

Een cowboy kwam haastig aangerend.

— Waak goed op Buddy, jongen.

Zonder dat zijn lippen bewogen en zonder dat Costello of een van zijn brutale lijfwachten het horen kon, voegde hij er aan toe :

— Indien ik over een half uur niet buiten ben, bestormen jullie het hotel!

Het was niet met een blij hart dat hij aan deze mogelijkheid dacht, doch het ging niet alleen om hem, maar ook om de politieinspecteurs. Om hen te bevrijden moesten ze alles beproeven. Texas Slim hoopte echter dat het niet zo ver zou komen.

— Toon me de weg, Costello.

— O neen, je bent m'n gast. Na u...

En zo gingen Costello en de twee « buldoggen » na Texas Slim het hotel binnen, gevolgd door vijf en twintig blikken vol onrust...

De baas ging alleen naar het hol van de leeuw! Ach, wat zou dat half uur lang duren...

— Waar wil je je speurtocht beginnen, Texas Slim? vroeg Costello overbeleefd...

— Met je kantoor!

— Met m'n kantoor?

ROMAN DOOR **MARCEL ARTIGUES**

★

GEILLUSTREERD DOOR **REF**

Costello kon zijn verwondering niet verbergen.

— Je verzaakt reeds aan onze overeenkomst? Je hebt me toch beloofd je hele hotel te openen. Wel, ik wens je bureau te zien. Indien het waar is wat men allemaal zegt over je « officieuze » bezigheden, moeten daar interessante ontdekkingen te doen zijn!

— Nog een beschuldiging die me kwetst. Ik heb niets te verbergen, wat je ook van me denkt. Je mag gerust in mijn kantoor gaan. Ik open alle schuiven, koffers en alle hoeken. Ik verberg je niets... Kom, hier is het.

Hij trad even op zij om Texas Slim binnen te laten. Nauwelijks had de Zwarte Ridder van de prairie echter twee stappen in de kamer gezet, of hij voelde een hard voorwerp in de rug... Het was een pistoolloop, die een van de lijfwachten in z'n rug duwde met een...

— Handen omhoog en vlug!

Texas Slim gehoorzaamde en draaide fluks het hoofd om.. De slag kwam in z'n hals terecht en hij wankelde ondanks het feit dat hij erg taai was en wist hoe een slag op te vangen...

De lijfwachten sloten de deur zorgvuldig en Costello nestelde zich in een mollige, smaragdgroene zetel...

HEEFT SLIM ZIJN KANS VERKEKEN?

Kijk voor je of... dreigde de man met de Mauser in de hand.

Slim gehoorzaamde nogmaals. Het was waarachtig al te dom. Daar zat hij in een val, waarin hij vrijwillig ingelopen was! Ze hadden werkelijk vlug gehandeld, die bandieten... Een seconde te vlug... Texas Slim had zich immers voorgesteld, eens in het kantoor, de situatie te beheersen en de bandieten « een paar woorden » te zeggen onder vier ogen! Ze waren hem te vlug af geweest en hij was verloren...

— Vooruit! Nog wat! Tot bij de muur! Goed! Hou je koest, want zo je tracht je om te draaien, schiet ik.

Texas Slim stond nu met z'n neus tegen een schutsel en wachtte er zich wel voor een beweging te maken. Hij wist niet wat er achter zijn rug gebeurde... Ze hoefden nu toch geen schrik meer te hebben voor zijn geweldige kracht, want hij stond daar als een marionet, die slechts bewoog, wanneer men aan de touwtjes trok. De revolver voelde hij niet meer, doch hij kon niet gissen hoeveel stappen die bandiet achteruit gegaan was, want het dikke cremekleurige tapijt doofde het gerucht van iedere pas. Neen, ver zou hij wel niet achteruit gegaan zijn.... Een ogenblik lang bewonderde Texas Slim de pracht van de kamer : de wandtapijten, de ornamenten...

— Wat zeg jé daarvan, Texas Slim? vroeg Ralph Costello met een lugubere lach... Hé, wat zeg je er van? Goed gespeeld, niet? Je gaat hier sterven met een welgemikte kogel. Je wou toch mijn kantoor zien, niet? Je wens werd stipt uitgevoerd. Je ziet m'n bureau, maar... het spreekt vanzelf dat je er niet met dezelfde pretentie zult uitgaan! En je koeienhoeders, die zo braaf op je wachten, zullen op machinegeweervuur vergast worden, en wel zodanig dat niemand ooit zal zal kunnen zeggen, dat we niet uit wettige zelfverdediging handelden... En wij zullen geloofd worden! Onze advocaten, en je weet dat we er veel hebben, zullen bewijzen dat we ons verdedigden tegen een troep smoordronken cowboys die een vredig hotel overvielen...

(Wordt voortgezet.)

HTIGE SCHIETOEFENING!

voortgezet.)

KLEINE SPORTWERELD

De gevaren van een Cross-Country

EEN ongeluk waarover veel gepraat en nog meer geschreven werd, wierp een schaduw op het cross-country kampioenschap, gehouden in het graafschap Somerset, in Groot-Brittannië.

Ben Baily verdedigde met Britse hardnekkigheid zijn zes en vijftigste plaats toen hij, te midden van een bos, eensklaps aangevallen werd door een grote uil. Het dier was weilicht uit zijn sluimer gewekt door de vijf en vijftig voorgaande lopers en de arme Ben Baily moest het bekopen... Toen gaf hij het op? Neen, bijlange nog niet! Om aan de woedende uil te ontsnappen, moest Baily heel wat harder lopen en zo kwam hij, met een gescheurde trui, bloed op handen en aangezicht, maar toch stralend van vreugde als negende over de eindmeet!

De oorsprong van de Davis Beker

DE kamp om de Davis Beker wordt ieder jaar door duizenden sportliefhebbers met spanning gevolgd. Men zou veronderstellen, dat die Davis Cup een prachtstuk is, doch dit is, helaas, niet waar! Het is een plompe kom, die geen vrouw in haar huis zou willen.

— Natuurlijk een kwestie van smaak, zul je zeggen, maar luister wat Mr. Davis er zelf over vertelt.

Dwight Davis wou zijn vrouw, op hun eerste huwelijksverjaardag met een geschenk verrassen. Het moest een kunststuk zijn, iets dat peperduur was en bij vrienden en kennissen geweldig veel ophef zou maken. Hij ging dus naar een goudsmid en liet daar een schaal maken in massief zilver die 6 kg. 152 gram zou wegen!

Op de bewuste dag kwam Dwight Davis stralend naar huis met een groot, zwaar pak in de armen.

— Ra, ra, wat heb ik voor je meegebracht? riep hij al van in de gang...

Voorzichtig en met veel omhaal wikkelde Davis het ene papier na het andere van het geschenk en eindelijk stond het daar in de zon te pronken.

— Wat denk je er van? vroeg Davis triomfantelijk.

Daar kwam geen antwoord. Mevr. Davis bekeek het ding van op afstand en met grote ogen. Dan kwam het er hortend uit:

— Wat 'n monster! Zoiets lelijks wil ik niet in m'n huis!

Het gezicht van Dwight Davis na deze vernietigende uitspraak zal ik liever niet beschrijven. Wat moest de arme man doen met die 6 kg. zilver? Eindelijk had hij het gevonden: hij schonk dat monster aan de beste tennisspeler ter wereld en het werd de beroemde « Davis Beker »!

Voetbal en Statistieken

TERWIJL ik dit schrijf, voel ik de sceptische blikken van de lezers op mij gericht. Voetbal en statistieken! Nog eens? Ik verschuil me dus vlug achter de brede rug van enkele Britten die het uitgerekend hebben en zeker zijn van hun stuk. Ze hebben uitgerekend, dat het uiterst zelden is dat de bal, zonder onderbreking, achtereenvolgens naar drie spelers van dezelfde ploeg geschopt kan worden. Zo'n « three passing movement » zou gedurende één match en door dezelfde ploeg slechts zes maal kunnen uitgevoerd worden. In al de andere gevallen komt de bal in het kamp van de tegenpartij terecht.

Toen ze dit hoorden, hebben de Fransen de schouders opgehaald en gezegd: « Chez nous, en France... » onderverstaan was « Bij ons doen de spelers het beter » en ze trokken met papier en potlood naar een van de beste voetbalmatchen van het land om te rekenen... Men wacht nog altijd op de uitslag! We mogen daaruit gerust afleiden dat het « three passing movement » ook in Frankrijk héél zeldzaam is.

DE UILENSPIEGELKLAS

REKENLES

Meester : Ik deel dit papier in vier gelijke delen. Hoe heet elk deel?
Jan : Een kwartier, meester.
Meester : Mis. Gij, Frans!
Frans : Een kwart, meester.
Meester : Goed. En wanneer ik het in tien stukken verdeel?
Hans : Een tiende, meester.
Meester : Uitstekend. En wanneer ik het in duizend stukjes scheur?
Suske : Confetti, meester.

★

JUIST!

Meester : Piet, het meervoud van vrouw is?
Piet : Vrouwen, meester.
Meester : En het meervoud van kind?
Piet : Tweeling, meester!

★

AARDRIJKSKUNDE

Meester : Joris, als je met je gezicht naar het Noorden gekeerd staat, wat heb je dan aan je rechterhand?
Joris : Vijf vingers, meester.

★

GOEDE TAFELMANIEREN

Meester : Wat doet men met het vlees van de walvis?
Henk : Dat eten we op.
Meester : Niet zo kwaad. Weet je ook wat men met de beenderen doet?
Henk : Die leggen we op de rand van ons bord.

NATUURKUNDE

Meester : Geef me eens de naam van twee soorten van papegaaien.
Leerling : Een papagaai en een mamagaai, meester!

SPREEKWOORDEN

Meester : Rik, je kent het spreekwoord « De voorzichtigheid is de moeder van de porceleinkast », niet? Welnu, geef dezelfde gedachte met andere woorden weer.
Rik : De porceleinkast is de dochter van de voorzichtigheid!

★

GOED VOORKOMEN

Meester : Hoe durf je ongekamd in de klas verschijnen, Walter?
Walter : Ik had geen kam, meester.
Meester : Moet je die van je vader gebruiken!
Walter : Vader heeft geen haar, meester!

★

NATUURKUNDE

Meester : Waarom is er zout in de zee?
Dolfke : Opdat de haring niet zou bederven!

★

ONRECHTVAARDIG

Miel : Onze meester is erg onrechtvaardig. Hij vroeg een doorzichtig voorwerp te noemen en ik zei « sleutelgat ».
Fons : En dan?
Miel : Twee uur schoolblijven!

★

LEESLES

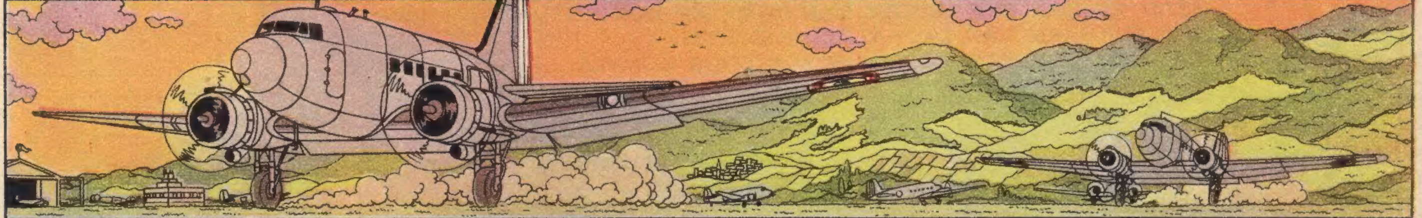
Meester : Karel, vertel nu eens wat je hardop gelezen hebt?
Karel : Onmogelijk, meester, ik luisterde niet...

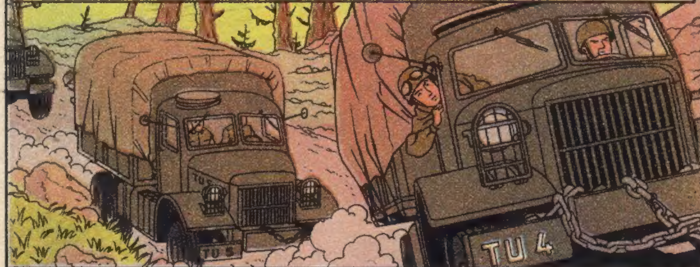
HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

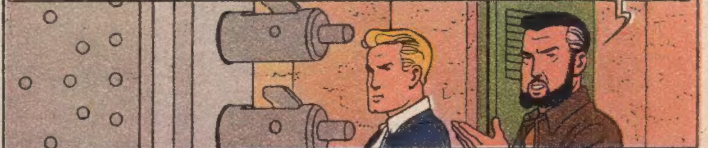
VAN J. MARTIN

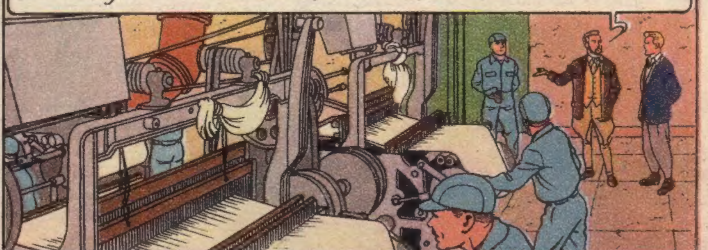
De Franse regering gaf bevel de Zwarte Toren, centrum van de misdadigersbende, aan te vallen. Lefranc werd door de handlangers van Borg ontvoerd...

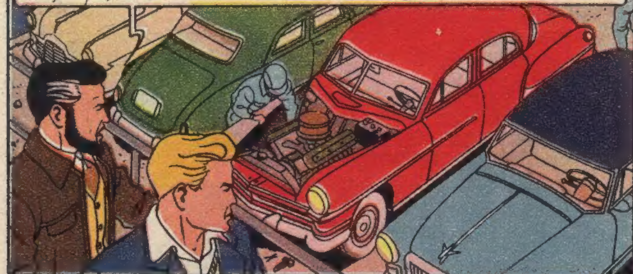

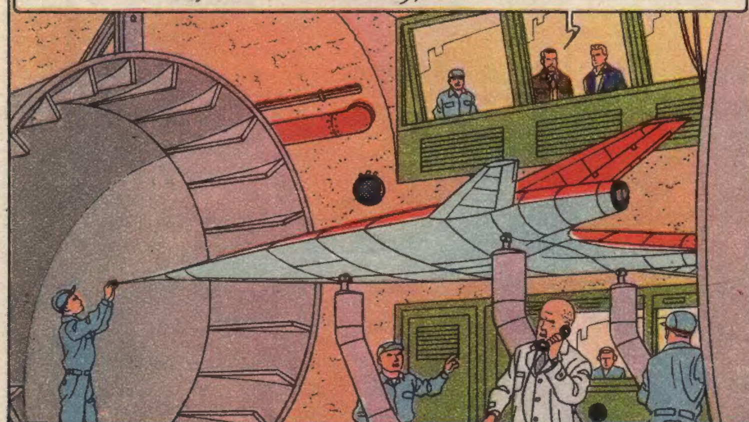

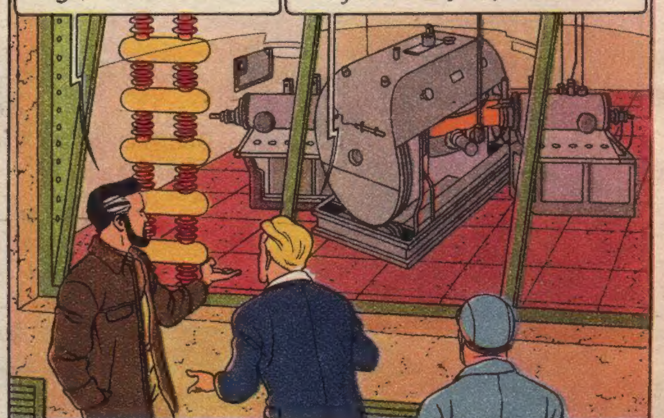

(Wordt voortgezet.)

KUIJFJE VERTELT

over de WALVISVANGST

DE WALVIS IS HET GROOTSTE LEVENDE DIER TER WERELD, EN KAN EEN LENGTE VAN 25 METER BEREIKEN. DE SLOKDARM VAN DE WALVIS IS ECHTER ZO NAUW, DAT EEN HARING ER MOEILIJK ZOU DOOR KUNNEN.

HIJ KAN 150.000 KG. WEGEN, DAT IS ZOVEEL ALS GROTE AFRIKAANSE OLIFANTEN !

TIEN OF TWAALF KLEINE, VLUGGE JACHTEN BEGELEIDEN DE EIGENLIJKE WALVISVAARDER. ZIJ ZIJN HET, DIE DE WALVIS EN DE POTVIS JAGEN EN VANGEN.

HET IS GEEN LICHT KARWEITJE DE WALVIS IN ZIJN DOMEIN, DE IJSZEEËN, GEVANGENEN TE NEMEN. DE WALVISVAARDER IS WERKELIJK EEN VLOTTENDE FABRIEK, UITGERUST MET RADAR EN ZELFS MET HEFSCHROEFVLIEGTUIGEN DIE DE ENORME VISSEN OPSPOREN. DEZE LAATSTEN WORDEN, LANGS EEN OPENSLAANDE VAL IN DE ACHTERSTEVEN, AAN BOORD GEHESEN...

OP DE BOEG VAN IEDER JACHT STAAT EEN KANON MET HARPOEN-GRANATEN. IN DE KOP VAN IEDERE HARPOEN STEEKT EEN LADING SPRINGSTOF, DIE ONTPLOFT WANNEER HET DIER GETROFFEN IS. OP HETZELFDE OGENBLIK SLAAN DE WEERHAKEN, DIE TEGEN DE HARPOEN GEPLOOID LAGEN, UIT EN HOUDEN DE WALVIS GEVANGEN.

AL DE GEVANGEN WALVISSEN WORDEN NAAR HET GROTE SCHIP GESLEURD EN OP DE BRUG GEHESEN, DIE 100 METER LANG IS. DE ONGEVEER 150.000 KG. ZWARE WALVISSEN KOMEN DAN TERECHT IN MACHINES EN WORDEN GEREINIGD, GESNEDEN, GEPLET, ENZ., EN TEN SLOTTE BLIJFT ER ALLEEN DE OLIE EN HET BEENDERPOEDER.

VAN DE OLIE MAAKT MEN MARGARINE; VAN HET VLEES BLOEM VOOR HET VEE, EN KUNSTMEST VAN DE FIJNGESTAMPTE BEENDEREN. UIT KLIEREN TREKT MEN GENEESKUNDIGE PRODUCTEN EN SOMMIGE AFSCHEIDINGEN WORDEN DOOR DE PARFUMERIE-INDUSTRIEËN MET BAAR GOUD BETAALD.

Margarine.

Kunstmest

JAARLIJKS WORDEN ER 30.000 WALVISSEN GEVANGEN. DE NOREN NEMEN ER 15.000 VOOR HUN REKENING, DE ENGELSEN 9.000.

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE — ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

6.000 JAAR OUD IS WEER MODERN!

EEN Engelse firma, bekend om haar fietsen, motorfietsen en kleine wagens, gebruikt voor de productie van precisiewerkstukken een procédé, dat zes duizend jaar geleden in China en Indië werd aangewend voor het gieten van de bronzen afgoden van de tempels. Later diende ditzelfde procédé voor het gieten van bronzen, gouden en zilveren beelden en ornamenten. Onze juweliers en tandheelkundigen hebben het thans ook overgenomen om zeer nauwkeurige gietstukken te vervaardigen. Dit procédé noemen wij het « gieten met verloren was » en bestaat uit drie phasen : eerst wordt een wassen model van het te reproduceren stuk vervaardigd; ten tweede wordt er rond dit model een vorm in vuurvast zand gemaakt en eindelijk wordt de was gesmolten, hetgeen in de vorm een holte laat die ingenomen wordt door het metaal.

In Groot-Brittannië beproefde men deze methode het eerst voor het fabriceren van gasturbinemotoren.

Maandenlang hingen in heel Parijs deze aanplakbrieven die iedereen uitnodigden een bezoek te brengen aan de tentoonstelling van Vlaamse meesterwerken. Ze heeft een enorm succes geoogst.

DE VERZOENING

DE Australische schrijver Robert Dunstan werd in Januari 1941 bij Tobroek (Noord-Afrika) gewond door een Italiaans projectiel. Het was ernstig, want een been van Dunstan moest afgezet worden, hij werd gedemobiliseerd en naar zijn land teruggevoerd. Terwijl hij gewond in het ziekenhuis lag, dacht hij voortdurend aan de Italiaanse artillerist die op hem geschoten had. Hij wou hem leren kennen en zich met hem verzoenen. Van tijd tot tijd plaatste Dunstan daarom aankondigingen in de Italiaanse dagbladen en op zekere dag antwoordde de artillerist in kwestie. Hij heette Costantino Pante. Tussen de twee soldaten van Tobroek begon er een lange briefwisseling en met Kerstmis jl. ontving Pante zijn ex-vijand bij hem thuis. Ze zijn beste vrienden geworden.

Is dat geen mooie geschiedenis ?

IN WELKE MAAND BEN JE GEBOREN ?

MISS HINES, lerares in Londen, heeft sedert vele jaren de geboortedata van haar leerlingen opgeschreven en hun behaalde resultaten. Zo kwam ze tot de vaststelling dat al de leerlingen, geboren in de eerste zes maanden van het jaar, intelligent zijn. De leerlingen geboren tussen Juli en December echter, zijn trager van begrip en zelfs dom. Enkele universiteitsprofessoren, getroffen door de vaststelling van Miss Hines, onderzoeken thans of dat wel klopt...

Een wijze raad : Neem het niet tragisch moest je in de zes laatste maanden van het jaar geboren zijn !

Weet je hoe dit lief beestje heet ? Het is een Watoesirund, en je kunt het in de Antwerpse Zoo bewonderen.

DE WIJN MOET OUD ZIJN!

TIJDENS een kort verblijf te Palma de Majorca in het jaar 1927, proefde Winston Churchill de inlandse wijn : Rioja Clarete 1923. Hij vond het zo'n hemelse drank, dat hij er dadelijk enkele vaten van bestelde. De firma Utrera zond de vaten naar Spanje, waar ze naar Engeland zouden verscheept worden... Men zette de vaten in Spanje echter in een kelder en vergat ze. Voor enkele weken vonden werklui, die herstellingswerken aan de kelder uitvoerden, de wijn terug ! Wat er toen gebeurde ? De firma zond de vaten Rioja Clarete naar de oude Briste staatsman, vroeg excuus voor de vertraging en plakte op de vaten deze wijze raad : « Deze wijn is in perfecte staat, doch laat hem twaalf uur rusten alvorens te drinken. »

Winston Churchill heeft er zeker deugd aan beleefd !

Deze mooie opname stamt van de skikampioenschappen te Garmisch Partenkirchen. Daar moet je volgend jaar beslist eens gaan naar kijken !

EEN ONGEWOON HONORARIUM

Kun je je voorstellen hoe William Turner opkeek, toen hij voor een werkje dat hij voor de universiteit van Chicago opgeknapt had, een chèque van acht millioen 81 dollar 70 kreeg, wat precies acht millioen dollar te veel was. De eerlijke man gaf de acht millioen terug en na het onderzoek bleek dat iemand tegen de automatische rekenmachine geduwd had toen de chèque uitgeschreven werd.

EEN VROUW STEEKT ALLEEN DE OCEAAN OVER

MEVROUW ANN DAVIDSON was maanden geleden met haar 7 meter lang jacht uit de haven van Plymouth (Eng.) vertrokken om als eerste vrouw de Atlantische Oceaan over te steken. Men waande haar reeds verloren, toen ze op zekere dag op het eiland Dominique, in de Britse Antillen, voet aan wal zette. Voorwaar een kranige zeevaarster !

KAMPIOEN SOLOSLIM

DE renner Jef Scherens behoort sinds lange jaren voor de oorlog tot de grote Belgische vedetten. Scherens was verschillende malen wereldkampioen wielrennen. Nu doet hij nog over zich spreken, want, al is hij reeds wat ouder geworden, hij is nog een knap chauffeur. Dat heeft men tijdens de « Nacht van Antwerpen » in het Sportpaleis kunnen vaststellen. Hij blinkt niet alleen uit op de piste, maar ook achter de kaarttafel. Voor enkele weken speelde hij ten huize van zijn manager te Leuven een soloslim met de twaalf hoogste kaarten als troef en klaveren aas. Scherens heeft waarschijnlijk nog andere troeven in reserve...

Er wordt nog veel gesnuifd

WIL je weten hoeveel tabak, alleen in België, in 1951 in rook vergaan is ? Aan sigaretten : 11.249.882 kg., aan rooktabak : 11.722.801 kg., aan sigaartjes : 996.815 kg., aan sigaren : 669.570 kg. Er werd voor niet minder dan 133.041 kg. snuiftabak verbruikt ! Er waren zelfs nog 67.684 kg. tabak nodig om de pruimers te voldoen. Wie dacht dat het snuiven en pruimen totaal uit de mode was, weet meteen dat hij zich vergist.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE's CLUB ?

35 JAAR EN 17 KINDEREN

MEVROUW LEMOINE uit Grevelingen, in Zuid-Vlaanderen, was maar zestien jaar oud toen ze in het huwelijk trad. Ze is er nu vijf en dertig en heeft voor enkele weken haar zeventiende kindje gekregen : een jongen. Ze heeft nu in het totaal tien jongens en zeven meisjes.

In de lommer van dit boompje kan men wel wat bescherming zoeken. Het boompje is 3.000 jaar oud, heeft een diameter van 10 meter, een omvang van ongeveer 40 meter, is bijna 50 meter hoog.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket, waarin Kuifje en zijn vrienden hebben plaats genomen, is op de maan geland. Alles is stil in de raket en niemand antwoordt op de stem van de aarde, die hen dringend vraagt. Wat is er gebeurd ?...

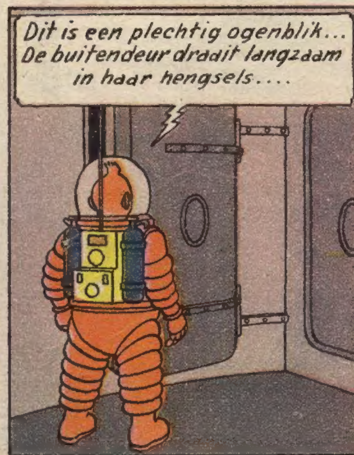

(Wordt voortgezet.)